

Sygn. akt III AUa 575/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jarosław Błaszczak
Sędziowie:	SSA Jacek Witkowski SSA Elżbieta Kunecka (spr.)
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku T. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o składki na ubezpieczenie zdrowotne

na skutek apelacji T. P.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Jeleniej Górze

z dnia 16 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 1427/11

I. oddala apelację,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 1427/11 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił odwołanie T. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w L. z dnia 28 października 2011 r., która organ rentowy określił zadłużenie wnioskodawcy w tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 3560,22 zł, za okres 4/2010 do 06/2011r. wraz z odsetkami w kwocie 400 zł.

Rozstrzygnięcie Sąd wydał w oparciu o następująco ustalony stan faktyczny sprawy:

Wnioskodawca T. P. od 1.01.1999 r. do dnia wydania zaskarżonej decyzji prowadził działalność gospodarczą w zakresie transportu osobowego. Ubezpieczony zalegał z opłacaniem składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres: 07/2000, od 01/2001 do 02/2001, 05/2001, od 07 /2001 do 01/2007 i od 01.02.2007 r. do 31.12.2008 r.

Organ rentowy wzywał wnioskodawcę do złożenia deklaracji za w.w. okresy. Decyzja z dnia 16 lutego 2009 r. organ rentowy wymierzył wnioskodawcy składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okres 07/2000, od 01/2001 do 02/2001, 05/2001, od 07 /2001 do 01/2007 w kwocie 9.537,47 zł, plus odsetki w kwocie 5.942,00 zł.

Z kolei decyzją z dnia 8 czerwca 2009 r. organ rentowy wymierzył ustalił wysokość zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne wnioskodawcy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okres od 01.02.2007 r. do 31.12.2008 r. w kwocie 5.558,39 plus odsetki w kwocie 778 zł.

Od powyższych decyzji wnioskodawca wniósł odwołania do Sądu Okręgowego w jeleniej Górze. Wyrokiem z dnia 8.10.2009 r. sygn. akt VII U 953/09 Sąd Okręgowy oddalił odwołanie wnioskodawcy. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 16 lutego 2010 r. sygn. akt III AUa 2060/09 oddalił jego apelację.

Decyzją z dnia 25 października 2010 r. Zakład Ubezpieczeń społecznych wymierzył wnioskodawcy prowadzącemu działalność gospodarczą składki za dalszy okres od 5/2009 do 03/2010 na kwotę 2.493,88 zł oraz odsetki w kwocie 238 zł. Do dnia wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca nie złożył dokumentów wyrejestrowujących prowadzoną pozarolniczą działalność gospodarczą .

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 24 marca 2011 r. oddalił odwołanie, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 11.10.2011 r. oddalił jego apelację.

Organ rentowy zawiadomieniem z dnia 9 sierpnia 2011 r. poinformował wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 4/2010 do 06/2011, jednocześnie pouczając o możliwości czynnego udziału w toczącym się postępowaniu. Ubezpieczony nie podjął jakiegokolwiek działania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zaskarżoną decyzją z dnia 28.10.2011 r. określił na dzień 28.10.2011 r., zadłużenie wnioskodawcy na dzień 28 października 2011 z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 3.560,22 zł za okres od 4/2010 do 6/2011 oraz odsetki w kwocie 400 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy orzekł, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał na podstawę prawną rozstrzygnięcia, a to: art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 46 ust. 1, art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 6 ust 1 pkt 5, art. 12 ust 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), i wskazał, że wnioskodawca prowadzący działalność gospodarczą, której nie wyrejestrował i dokonał zgłoszenia ubezpieczenia zdrowotnego, obowiązany jest z mocy wyżej wymienionych przepisów do składania do Organu Rentowego deklaracji rozliczeniowych oraz opłacania składek – w tym składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Z wyrokiem tym nie zgodził się wnioskodawca wywodząc apelację, w której podniósł, że zakładając działalność gospodarczą, został zmuszony do złożenia aneksu obejmującym go ubezpieczeniem zdrowotnym i nie wystąpił o objęcie go ubezpieczeniem zdrowotnym dobrowolnie. W ocenie skarżącego, jest to przymus ubezpieczeniowy i szykana stosowana przez zakład ubezpieczeń społecznych. Wnioskodawca wskazał i wymienił, szereg przepisów regulujących zasady opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, jak również składek na ubezpieczenia zdrowotne wywodząc, iż są one potwierdzeniem nieprawdy albowiem wbrew ich brzmieniu nie są zgodne ze stanem faktycznym. Jednocześnie apelujący zarzucił, że Sądy w uzasadnieniach dotychczas wydanych względem niego wyroków, nakładających obowiązek opłacenia zaległych składek zdrowotnych, pomijają istotę sprawy i interpretują niewłaściwie przepisy prawa. Zdaniem wnioskodawcy fakt, iż nie osiąga on w prowadzonej działalności gospodarczej przychodu, zwalnia go z obowiązku odprowadzania należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne, a organ rentowy, jak również Sąd w

ogóle nie wzięły tego faktu pod uwagę. Na poparcie podnoszonych przez siebie twierdzeń wnioskodawca przedłożył zaświadczenie o wysokości należnego zryczałtowanego podatku dochodowego od osób fizycznych, w którym za rok 2011 r. zryczałtowany podatek wyniósł 0,0 zł.

Wobec tak przedstawionych zarzutów wnioskodawca wniósł o uwzględnienie apelacji i zwolnienie go z obowiązku opłacenia zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w sprawie wymagał ustalenia, czy organ rentowy prawidłowo domagał się opłacenia przez T. P. zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne wnioskodawcy, za okres od 4/2010 do 6/2011, z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości należności głównej 3.560,22 zł oraz odsetek w kwocie 400 zł.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawca prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą od 1 stycznia 1999 r., której przedmiotem jest transport osobowy. Wnioskodawca przy dopełnianiu formalności związanych z zarejestrowaniem działalności gospodarczej, złożył również deklarację, w której zgłosił się do ubezpieczenia zdrowotnego z tego tytułu.

W związku z powyższym na wnioskodawcę, został nałożony obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne, co wynika wprost z art. 66 ust. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. Nr 164, poz. 1027 z 2008 r.).

Stosownie do treści art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. C, w.w. ustawy obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są jednocześnie osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą. Natomiast zgodnie z treścią art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące działalność gospodarczą od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

Czas objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, jak również ubezpieczeniem zdrowotnym, jest tożsamy z czasem prowadzenia działalności gospodarczej, w oparciu o przepisy o działalności gospodarczej lub inne przepisy szczególne.

Wnioskodawca działalność gospodarczą prowadzi nieprzerwanie od 1 stycznia 1999 r., oznacza to tym samym, że podlega on obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, jak również ubezpieczeniu zdrowotnemu, nieprzerwanie od wskazanej daty.

Wnioskodawca sukcesywnie nie wywiązuje się z obowiązku odprowadzania należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne i jak wynika ze stanu faktycznego sprawy, nie uiścił obowiązkowych składek z tego tytułu, również za okres od 4/2010 do 6/2011, na łączną kwotę 3.560,22 zł, oraz odsetki w kwocie 400 zł.

W stosunku do wcześniejszych okresów, za które wnioskodawca nie odprowadził należnych składek na ubezpieczenie zdrowotne zapadły prawomocne wyroki, nakładające na niego zrealizowanie ustawowego obowiązku.

Wnioskodawca w toku postępowania, nie kwestionował wysokości zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne, ustalonych przez organ rentowy. Podważał natomiast samą zasadę objęcia go ubezpieczeniem zdrowotnym. Wnioskodawca kwestionował poprawność i słuszność przepisów, w tym zakresie.

Stanowisko wnioskodawcy, w żadnej mierze nie zasługuje na uwzględnienie. Przepisy ustawy systemowej, jak również powołanej wyżej ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, są bezwzględnie obowiązujące.

Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia jej zaprzestania. Wbrew twierdzeniu wnioskodawcy, nie można przyjąć, że działalność gospodarcza jest wykonywana tylko wówczas, gdy skarżący uzyskiwał dochody.

Faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej, w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego, jak również ubezpieczenia zdrowotnego.

Organ rentowy zawiadomieniem z dnia 9 sierpnia 2011 r., poinformował wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 4/2010 do 6/2011 i możliwości zgłaszania dowodów i składania wyjaśnień w terminie 7 dni od otrzymania pisma. Skarżący jednakże żadnych dowodów potwierdzających zawieszenie czy wyrejestrowanie działalności gospodarczej nie złożył.

Podkreślić w tym miejscu należy, że od dnia 20 września 2008 r. ubezpieczeniu społecznemu, a w konsekwencji również ubezpieczeniu zdrowotnemu nie podlegają osoby prowadzące działalność pozarolniczą, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2010 nr 220 poz. 1447 t.j.).

W konsekwencji w okresie zawieszenia działalności gospodarczej brak jest obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu tej działalności. W stosunku do zobowiązań o charakterze publicznoprawnym (czyli np. w stosunku do składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne) zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej wywiera skutki prawne od dnia, w którym rozpoczyna się zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej, do dnia poprzedzającego dzień wznowienia wykonywania działalności gospodarczej.

Z akt sprawy nie wynika, by wnioskodawca dokonał faktycznego zawieszenia działalności gospodarczej, ponadto sam wnioskodawca takich argumentów ani dowodów nie przedstawił. Oznacza to tym samym, że wnioskodawca nie podlega takiemu zwolnieniu, albowiem nie wykazał powyższej wskazanych okoliczności.

Stąd też wnioskodawca, zgodnie z przepisem art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, winien obliczać, rozliczać i opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Dokumentem potwierdzającym uregulowanie należnych opłat na ubezpieczenie zdrowotne jest deklaracja rozliczeniowa (art. 46 ust. 3 powoływanej wyżej ustawy).

Polemika wnioskodawcy z racjonalnością obowiązujących przepisów prawa, jest bezzasadna i nie stanowi żadnych podstaw, do uwzględnienia zarzutów apelacji. Przepisy, których zasadność wnioskodawca kwestionuje, są powszechnie obowiązujące i odnoszą się do wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą w sposób jednakowy. Wnioskodawca podlega tymże regulacjom w takim samym zakresie co oznacza, że winien wywiązać się z ciężących na nim zobowiązań.

Reasumując Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów apelacji albowiem zarówno zaskarżona decyzja, jak i wyrok Sądu I instancji są w pełni prawidłowe i odpowiadają prawu. Z tych też względów, skoro apelacja jest bezpodstawna, jako taka podlegała oddaleniu w oparciu o art. 385 kpc.

R.S.